

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 61200-12-23 בדראן נ' ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש, התשל"ז - 1976 ואח']

לפני כבוד השופט נמרוד פלקס

המערער

ד"ר אחמד בדראן

ע"י ב"כ עוה"ד ת' אולמן, יי שלומוביץ, מ' סלטון

נגד

המשיבים

1. ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים
2. ד"ר ספי מנדלוביץ, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות
ע"י ב"כ עוה"ד יי דור מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

פסק דין

1. ערעור על החלטת המשיב מס' 2 (להלן - "המנהל"), מיום 7.12.23, לאמץ את המלצות המשיבה מס' 1 (להלן - "הוועדה"), מיום 5.12.23, להאריך את התליית רישיון המערער לעסוק ברפואה עד גמר ההליכים המשמעתיים כנגדו.
2. ההחלטה מושא ערעור זה היא השלישית במספר, עת בהחלטה קודמת מיום 29.11.22 אימץ המנהל בהתאם לסמכותו על פי סעיף 44 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), תשל"ז - 1976 (להלן - "הפקודה") את המלצת הוועדה להתלות את רישיון המערער לעסוק ברפואה למשך ששה חודשים (החלטת המנהל והמלצת הוועדה הנ"ל יכוננו להלן יחדיו - "ההחלטה הראשונה"). בהחלטה נוספת, מיום 22.5.23, הוארך תוקף ההתלייה עד החלטה אחרת. זאת לאחר שב"כ המערער הסכים לכך. עניינו של הערעור דנן הוא, אפוא, החלטתו הנוספת של המנהל לאמץ את המלצתה הנוספת של הוועדה להתלות את רישיון המערער עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, עת הוועדה תשוב ותעיין בעניין כעבור חצי שנה מיום החלטת המנהל (7.6.23).
3. לשם הבנת הקשרם של דברים אפנה להחלטה הראשונה, אשר עיקר נימוקיה הם כפי שיפורט להלן. המערער רופא מורשה ללא מומחיות מוכרת (ובכלל זה ללא התמחות בכירורגיה כללית, פלסטית או רפואת עור), אשר בעניינו הצטברו דיווחים בדבר סיבוכים רפואיים שנוצרו בשבעה מהמטופלים בהם ביצע פרוצדורה רפואית, ובכלל זה שאיבת שומן.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 61200-12-23 בדראן נ' ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש, התשל"ז-1976 ואח']

4. כך לדוגמא פורט, שבאחת המטופלות ביצע המערער במהלך חודש אפריל 2022 פרוצדורה של שאיבת שומן. פרוצדורה זו בוצעה במרכז רפואי בעיר רמאללה שברשות הפלסטינית. בעטיה של פרוצדורה זו נזקקה המטופלת לשלוש מנות דם, אושפזה בבית חולים כשהיא סובלת משבעה נקבים במעי, זיהום ונמק עורי מפושט. היא עברה מספר ניתוחים שכללו בין היתר ניתוח פתוח של הבטן, כריתה של המעי הדק, הטריות חוזרות ונשנות של הפצעים הפתוחים וניסיונות להשתלות עור עצמיות. מטופלת זו אושפזה במצב קשה בטיפול נמרץ כאשר היא מורדמת ומונשמת, מטופלת באנטיביוטיקה וסובלת מחום לסירוגין. בסמוך לאחר ביצוע שאיבת השומן התלוננה המטופלת בפני המערער על כאבים וכתמים שחורים על עורה, אך המערער לא בדקה ולא עקב אחר מצבה.
5. בהחלטה הראשונה אף פורט, כי החל משנת 2021 ועד למחצית שנת 2022 ביצע המערער שלל פרוצדורות של שאיבת שומן, הן במרפאתו בעיר נוף הגליל והן כאמור בעיר רמאללה. בחודש ספטמבר 2021 התקבל במשרד הבריאות דיווח אודות פעילות המערער, ובביקורת שנערכה במרפאתו בעיר נוף הגליל, בחודש אוקטובר 2021, נמצא כי המערער אכן מבצע פרוצדורות כאמור ואחרות במרפאה שאינה רשומה על פי דין, עת המערער אף איז מומחה או מתמחה בתחומים הרפואיים הרלבנטיים. עוד נמצא כי המערער משתמש אף בחומרים שאינם מאושרים לשימוש במטופלים, אינו בקיא בהתוויות לשימוש באי אלו חומרים רפואיים, אינו מקפיד על חיטוי וניקיון כדבעי, אינו מנהל רשומות רפואיות כראוי, והתשתית הרפואית בה הוא משתמש לקויה.
6. כעולה מההחלטה הראשונה, בעקבות שימוע שנערך למערער בחודש אוקטובר 2021 הוצא צו סגירה מינהלי שאסר על המערער לבצע שורת פעולות בתחום הכירורגיה הפלסטית והכללית. בביקורת פתע שנערכה במרפאת המערער בשלהי חודש אוקטובר 2021 נמצאו ראיות לכך שהמערער מפר את הוראות הצו. כך לדוגמא נמצאה במרפאה מטופלת לטיפול המסת שומן. עוד נמצאה מכונית שאיבת השומן מחוברת לחשמל עם מיכל בו תערובת שומן ודם שנראתה טרייה. נוכח ממצאי ביקורת פתע זו הוצא צו סגירה מינהלי למרפאת המערער בנוף הגליל, האוסר לבצע בו כל פעולה ועל המערער נאסר לקבל מטופלים חדשים.
7. בחודש ינואר 2022 אושר למערער, לבקשתו, להעביר את מכשיר שאיבת השומן שבבעלותו למרכז רפואי ברמאללה - זאת בכדי שיעשה בו שימוש על ידי כירורג ורופא מרדים, אך לא בידי המערער. בפני הוועדה הובאו ראיות לכך שבתקופה שבין החודשים ינואר 2022 ועד מאי 2022, ביצע המערער - בניגוד להתחייבותו - שלל פרוצדורות של שאיבת שומן במרכז הרפואי ברמאללה, זאת לרבות הפרוצדורה הנזכרת לעיל, בעטיה נגרם נזק חמור למטופלת.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 61200-12-23 בדראן נ' ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש, התשל"ז-1976 ואח']

8. בהחלטה הראשונה פירטה הוועדה, כי הוצגה בפניה תשתית ראייתית מספקת לכך שהמערער גרם ברשלנותו החמורה לפגיעה חמורה למי שהיה בטיפולו. הוועדה הצביעה על כך שהליך ביצוע שאיבות השומן במרפאת המערער לא ענו על דרישות משרד הבריאות (תשתיות מרפאה לא תקינות, ליקויים באחסון תרופות, מחסור בפרטי ציוד נדרשים, וכיו"ב) ועמדו בניגוד להתוויות רפואיות. כך המערער אף לא מבין את הסיכון הרפואי בשימוש במכשיר שמחמם את הרקמה ובשל כך גרם לכוויות מרובות בעור מטופליו. נוכח הפרוצדורות שביצע המערער במטופליו התגלו בהם סיבוכים חוזרים וקשים שאינם מקובלים בשאיבת שומן, לרבות זיהומים נלווים קשים, עת המקרה המתואר לעיל הוא אך אחד מהם. המערער אף הפגין חוסר אחריות למטופליו, עת לא נטל אחריות על הסיבוכים שאירעו למטופליו נוכח הפרוצדורות שביצע בהם, או שהפנה אותם לשם ביצוע. המערער ביצע במטופליו פרוצדורות רפואיות ללא הכשרה מתאימה, לרבות פעולות כירורגיות תחת הרדמה כללית. שכיחות הסיבוכים שאירעו למטופלי המערער נוכח פרוצדורות שאיבת השומן ואחרות שבוצעו בהם, מעידים אף הם על איכותו הירודה של הטיפול שהעניק המערער למטופליו.
9. נדבך מרכזי בתשתית הראייתית שעמדה ביסוד ההחלטה הראשונה הוא דין וחשבון מקיף, מיום 16.8.22, שנערך בידי נציב קבילות הציבור למקצועות רפואיים במשרד הבריאות (להלן - "דו"ח לב"). במסמך זה פורטו שלל ליקויים בעבודת המערער, ובכלל זה שבעה מקרים בהם נזק חמור למטופלי המערער אגב הליך שאיבת שומן שביצע בהם, לרבות המקרה המתואר לעיל. כן פורטה בדו"ח לב התנהלות המערער אשר יש בה כדי לסכן את מטופליו, עת כאמור אף נגרמו בפועל למי ממטופליו פגיעות ממשיות.
10. נדבר נוסף לנימוקי הוועדה בהחלטתה הראשונה הוא הפרת התחייבות המערער להפסיק לבצע שאיבות שומן לאלתר, עד להסדרת האישורים הנדרשים לשם כך, ואף להסיר את הפרסומים בעניין זה. כן נוכח צווים שניתנו כנגד המערער לשם מניעת ביצוע פעולות כירורגיות ופלסטיות במרפאותיו, ולימים אף לסגירה כוללת של איזו ממרפאותיו (סעיפים 4.12, 8, 10 לדו"ח לב). כעולה מדו"ח לב - אשר אומץ בהחלטה הראשונה - הטיפול שנתן המערער למטופלת שעניינה הוזכר לעיל, בוצע לאחר שניתנו כנגד המערער צווי הסגירה האמורים. ודוק, הטיפול באותה מטופלת בוצע כאמור בעיר רמאללה שבשטחי הרשות הפלסטינית, להבדיל במרפאת המערער בישראל. יחד עם זאת הובהר, כי פגישתו הראשונית של המערער עם אותה מטופלת הייתה במרפאתו בישראל, ואילו הפרוצדורה הרפואית המזיקה שבוצעה בה - שאיבת השומן שהסתבכה - בוצעה ברמאללה בידי המערער.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 61200-12-23 בדראן נ' ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש, התשל"ז-1976 ואח']

11. בהחלטה הראשונה עמדה הוועדה על אי שיתוף הפעולה של המערער עם רשויות הבריאות, כעולה מדו"ח לב (סעיף 20 להחלטה הראשונה). עסקינן בשלל מקרים בהם הפר לכאורה המערער את התחייבויותיו להמציא מסמכים ובכלל זה רשומות רפואיות לרשויות הבריאות, הסרת פרסומים על פעילות שאיבת שומן, המשך גיוס לקוחות לשם שאיבת שומן, אי המצאת פרטי אנשי הצוות הרפואי עמם עבד ועובד, הפרת סודיות רפואית של מטופלים באמצעות פרסום פרטיהם ברשתות חברתיות ועוד.
12. המערער לא השיג על ההחלטה הראשונה, ואף מכך יש ללמוד כי עסקינן בהחלטה הנשענית על אדנים איתנים (ש' 26 - 30 בעמ' 27, עמ' 28 סיפא - עמ' 29 לפרוטוקול מיום 29.1.24). ממילא עיון בהחלטה הראשונה ובדו"ח לב המפורט והמנומק, מלמד כי לא נפל כל פגם בהחלטה הראשונה.
13. לאחר ההחלטה הראשונה הוגשה כנגד המערער קובלנה משמעתית המייחסת לו שלל עבירות של רשלנות חמורה במסגרת תפקידו כרופא מורשה, התנהגות בדרך שאינה הולמת רופא מורשה, הפרת הוראות מחוק זכויות החולה, התשנ"ו - 1996 והמשך הפרת הנחיות במקביל להליך המשמעת.
14. החלטת הוועדה מושא הערעור דנן נסמכת למעשה על נימוקי ההחלטה הראשונה, ועל כך שמאז ההחלטה הראשונה הוגשה כנגד המערער קובלנה משמעתית מתוקנת. המערער לא השיג כאמור על ההחלטה הראשונה, וכן לא השלים אי אלו מסמכים שהיה עליו להשלים בהתאם להחלטה הראשונה. הוועדה עמדה בנימוקיה על כך שמאז ניתנה ההחלטה הראשונה, התנהגות המערער חזקה את החשד לפעילותו האסורה וביססה את הסכנה אותה הוא מהווה לציבור. זאת עת קיים יסוד סביר לחשד שהמערער ממשיך לקבל מטופלים ועוסק בעיסוק שיוחד לרופא חרף השעייתו. הוועדה הוסיפה וציינה, כי היא ערה לכך שרישיון המערער מותלה מזה כשנה וכי מועד סיום ההליך המשמעת אינו ברור ויכול שיחלפו עוד חודשים רבים עד סיום חקירת המשטרה והחלטת הפרקליטות. אף בשים לב לדברים אלה סברה הוועדה כי אין מנוס מהארכת משך התליית רישיון המערער (בנוסף להתלייה הקודמת - במסגרת הבקשה להארכת התלייה לאחר הגשת הקובלנה - שנקבעה כאמור בהסכמת ב"כ המערער ובהיעדר המערער עצמו. המערער טען כי נבצר ממנו להתייצב מטעמים רפואיים, אך לא טרח להמציא ראיה לכך חרף העובדה שנדרש לכך). יחד עם זאת, ובשים לב להתמשכות ההליכים ואי הוודאות באשר למועד סיומם, קבעה הוועדה שהעניין יובא לעיון מחדש בעוד חצי שנה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 61200-12-23 בדראן נ' ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש, התשל"ז-1976 ואח']

15. לשם הבהרת הקשרם של דברים אפרט דבר מה באשר למצב החוקי והשתלשלות הליכים משמעתיים כגון דא. בהתאם להוראת סעיף 44 לפקודה ניתן להתלות את רישיונו של רופא קודם להגשת קובלנה משמעתית כנגדו לפרק זמן של עד ששה חודשים. מקום בו הוגשה כנגד רופא קובלנה משמעתית, ניתן להאריך את תוקף התליית רישיונו, כאמור בסעיף 44 לפקודה, אף עד תום ההליכים המשמעתיים כנגדו.
16. כנגד המערער תלויה ועומדת אף חקירה פלילית בעניינים הקשורים בעניינים מושא הקובלנה המשמעתית דנן. בהתאם להנחיית פרקליט המדינה מס' 14.2, ככלל לא ינקטו הליכים משמעתיים כנגד רופא החשוד בביצוע עבירה פלילית, עד לסיום ההליך הפלילי. יחד עם זאת - בשים לב להוראות סעיפים 44 - 44 לפקודה, היות ומשך תקופת השעייתו הזמנית של רופא קודם להגשת קובלנה משמעתית מוגבל לפרק זמן של חצי שנה בלבד, הוגשה במקרה דנן קובלנה משמעתית והתבקשה השעיית המערער עד תום ההליכים המשמעתיים כנגדו. לשם השלמת הדברים יאמר, כי הקובל ביקש לעכב את ההליך המשמעתי בעניינו של המערער מחמת ההליך הפלילי, וכך נעשה.
17. מצב הדברים בעת הזו הוא, אפוא, כי כנגד המערער הליך משמעתי תלוי ועומד בגדרו הושעה רישיונו לעסוק ברפואה עד תום ההליך המשמעתי - כאשר נקבעה נקודת ביקורת, או עיון, בתוך ששה חודשים ממועד תחילת תקופת הארכת ההתלייה. חקירת המשטרה בעניינו של המערער ככל הנראה הסתיימה או לקראת סיום, אך טרם התקבלה החלטה האם יוגש כנגד המערער כתב אישום פלילי. נוכח דברים אלו אף מעוכב ההליך המשמעתי כנגד המערער, וכפועל יוצא מכך לא ידוע מתי עתידה להסתיים השעייתו הזמנית.
18. המערער אינו משלים עם ההחלטה בדבר הארכת השעייתו ועיקר נימוקיו הם כדלקמן:
הוועדה טעתה בקביעתה שקיים יסוד למעלה מסביר שגרם ברשלנות לפגיעה חמורה במטופליו; לא ניתן משקל ראוי להתמשכות ההליכים; אין יסוד לטענות בדבר חוסר נקיון כפיו של המערער בכך שלכאורה המשיך לעסוק בעניינים שיוחדו לרופא חרף השעייתו; המערער אינו עוסק ברפואה, אלא אך במתן שירותי קוסמטיקה שאינם מיוחדים לרופא; בניגוד לקביעת הוועדה המערער אינו מפרסם עצמו כרופא; המערער לא זומן לשימוע באשר לטענה כי הוא ממשיך לעסוק כרופא או לפרסם עצמו ככזה; החלטת הוועדה אינה מידתית, אף בשים לב למשך השעיית המערער, עת ניתן היה להטיל עליו הגבלות מידתיות מזו שהוטלה; המנהל אימץ שלא כדין את המלצות הוועדה ללא שיקול דעת עצמאי.
19. המשיבים טוענים כי יש לדחות את הערעור על הסף מחמת אי נקיון כפיו של המערער, עת זה ממשיך לעסוק ברפואה ולבצע שאיבות שומן, חרף התחייבותו והתליית רישיונו. לגופם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 61200-12-23 בדראן נ' ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש, התשל"ז-1976 ואח']

של דברים טוענים המשיבים, כי ההחלטה מושא הערעור מאוזנת ונסמכת על תשתית עובדתית איתנה, לרבות באשר להמשך עיסוק המערער ברפואה חרף השעייתו ופרסומיו כי הוא אכן עושה כן. המשיבים אף חוזרים ומדגישים את מסוכנות המערער, העולה ממעשיו ותוצאותיהם החמורות. בנסיבות אלו אף טוענים המשיבים, כי לא ניתן לתת במערער אמון שאם יוטלו עליו הגבלות חמורות פחות הוא לא יפר הגבלות אלה.

20. כפי שיובהר להלן דין הערעור להידחות. כאמור סעיף 44 לפקודה מתיר למנהל להאריך את התליית רישיונו של רופא בין היתר במצבים של חשד לרשלנות חמורה מצדו אשר גרמה לפגיעה חמורה במי שהיה בטיפולו ולאחר שהוגשה נגדו קובלנה, עד לתום ההליך המשמעתי לפי סעיף 41 לפקודה (רע"א 2755/19 ועדה לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים נ' הלוי (2.5.2019)). על המנהל להפעיל את סמכותו, בהתאם לכללי המשפט המנהלי ותוך איזון, בין האינטרס להבטיח את שלום הציבור מפני קבלת טיפול רפואי אשר עלול לסכנו ולשמור על תדמית מקצוע הרפואה, ניקיונו מכל רבב, כבודו ואמון הציבור בו; לבין - זכות הרופא לחופש העיסוק ולשמו הטוב בהתאם לחזקת החפות העומדת לו עד למיצוי ההליכים הפליליים בעניינו (בש"א 458/91 סמחאת נ' משיח, פ"ד מה(2) 801 (1991); רע"א 1838/07 אדז'רסקי נ' המנהל הכללי של משרד הבריאות (14.3.2007)). האיזון יבוצע בכל מקרה לגופו על פי נסיבותיו, בשים לב, בעיקר, לחומרת המעשים המיוחסים לרופא ומהותם; ופוטנציאל הפגיעה הגלום בהם בכושרו לעסוק ברפואה; קיומן של ראיות לכאורה; ונסיבותיו האישיות של הרופא. ככלות הכול, ובהיקש לדיני המעצרים, יש להעדיף את אמצעי המשמעת הזמני, שיהא בו להבטיח את שלום הציבור תוך פגיעה מידתית בחופש העיסוק של המערער ולא מעבר לנדרש.

21. הביקורת השיפוטית על החלטות המשמעת לפי הפקודה תיעשה במשורה, ורק כאשר ניכרת סטייה מהותית או משגה מהותי בשיקול הדעת (ע"א 412/90 אליהו נ' שר הבריאות, פ"ד מד(4) 422, 427 (1990); ע"א 50/91 סבין נ' שר הבריאות, פ"ד מז(1) 27, 34 (1993); רע"א 2755/19 הנ"ל). דברים אלו יפים אף עת עסקינן בביקורת שיפוטית על אמצעי ביניים, שאף אז יש לזכור, כי הסמכות מופעלת על בסיס המלצת הוועדה, המורכבת מאנשי מקצוע ומנהלת הליך של שמיעת ראיות ויושבת על המדוכה - אף אם מעמדה כממליצה בלבד (רע"א 2775/19 הנ"ל).

22. מסקנת הוועדה בדבר קיומה של תשתית ראייתית המלמדת על קיומו של יסוד סביר לכך שהמערער גרם ברשלנותו החמורה לפגיעה חמורה במטופליו נשענית על יסודות מוצקים. קביעות הוועדה מושא הערעור דן - באשר לקיומה של אותה רשלנות חמורה שהובילה לפגיעה חמורה במטופלים - מהוות חזרה ואימוץ של קביעותיה בהחלטה הראשונה -

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 61200-12-23 בדראן נ' ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש, התשל"ז-1976 ואח']

1 החלטה עליה המערער כלל לא השיג. למעלה מן הצורך יאמר, כי בנוסף לדו"ח לב המפורט
2 והמנומק, אשר עמד ביסוד ההחלטה הראשונה, עמדו בפני הוועדה שלל ראיות תומכות,
3 המחזקות את מסקנתה בדבר התנהלותו החמורה של המערער. כך אף עמד בפני הוועדה
4 מכתבה של ד"ר לבירנט-טאוב המלמד על רשלנות המערער בביצוע שאיבות שומן באופן
5 המסכן את חיי מטופליו; דוחות ביקורת במרפאת המערער בנוף הגליל; דיווחים מבתי
6 חולים אליהם פנו מי ממטופלי המערער ועוד. נמצא אפוא כי בפני הוועדה עמדו שלל ראיות
7 מינהליות המבססות כדבעי את החלטה הראשונה, למצער בכל הנוגע להתרשלנותו החמורה
8 של המערער וגרימת הנזק החמור למטופליו בעטיה.

9
10 23. אף קביעת הוועדה בדבר היעדר האפשרות לתת אמון במערער, באופן בו ניתן יהיה
11 להסתפק בהגבלות פחותות מאשר השעיה מלאה, נשענת על תשתית ראייתית מספקת.
12 קביעה זו נקבעה למעשה עוד בהחלטה הראשונה, עליה כלל לא השיג המערער, ולמעשה די
13 בה - בנוסף לקביעה בדבר ההתרשלות החמורה וגרימת הנזק הממשי - כדי להצדיק את
14 הארכת השעיית המערער מושא הערעור דנן. לא זו אף זו, שהמסקנה בדבר אי האמון
15 במערער נתמכת בראיות נוספות. כך עולה שהמערער הפר את התחייבותו כי מכשיר שאיבת
16 השומן שהועבר לרמאללה יופעל שם אך בידי רופאים המוכשרים לכך. מהראיות שהובאו
17 בפני הוועדה עולה, שהמערער מצא דרך לעקוף את המגבלות שהוטלו עליו בכך שהמכשיר
18 הרפואי האמור אכן הועבר לרמאללה. שם מבצע המערער - יחד עם אחרים הנעדרים
19 הכשרה מתאימה - פרוצדורות, ובפרט שאיבת שומן - שנאסר עליו לבצען בישראל. זאת עת
20 למצער חלק מהמטופלים מתחילים את ההליך הרפואי, ובכלל זה אי אלו בדיקות
21 מקדימות, במרפאת המערער בישראל.

22
23 24. מסופקני האם יש יסוד לטענת המערער לפגיעה בזכות השימוע המוקנית לו על פי דין.
24 בערעורו מיקד המערער טענתו בעניין השימוע בראיה שהובאה בפני הוועדה בדמות פרסום
25 או פרסומים ברשתות חברתיות, מהם עולה לכאורה שהמערער המשיך לבצע פעולות
26 המיוחדות לרופא אף לאחר השעייתו. טענתו זו של המערער אינה עולה בקנה אחד עם
27 קביעת הוועדה, לפיה בדיון שהתקיים בפניה ביום 1.8.23 עלתה סוגיית המשך עיסוק
28 המערער כרופא, חרף השעייתו (סעיף 3(ג), 9 להמלצה). ממילא מסקנת הוועדה, לפיה לא
29 ניתן לתת במערער אמון מפאת הפרות חוזרות ונשנות של התחייבויותיו כלפי משרד
30 הבריאות, והסטת חלק מפעילותו לשטחי הרשות הפלסטינית שם המשיך לגרום לכאורה
31 נזק למטופליו, אשר החלו את הטיפול בישראל, נסמכת על קביעות עובדתיות שהובאו עוד
32 במסגרת ההחלטה הראשונה. כך שאף אם נתעלם מכל אותן ראיות לכאורה, אשר לא עברו
33 כנטען בכור ההיתוך של השימוע, עדיין עומדת מסקנת הוועדה בדבר אי האמון במערער על
34 גלילים מוצקות.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 61200-12-23 בדראן נ' ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש, התשל"ז-1976 ואח']

- 1
2 25. נטען כאמור אף לליקוי בהחלטת המנהל מהטעם שנתקבלה על יסוד המלצת הוועדה, חלף
3 הפעלת שיקול דעת עצמאי. דין הטענה להידחות. סעיפים 44 ו - 44ב לפקודה קובעים
4 מנגנון דו שלבי להליך התליית רישיון רופא, הארכת משך ההתלייה או ביטולה. בהוראות
5 חוק אלו נקבע, כי המנהל יחליט על פי המלצות הוועדה. עסקינן אפוא בהסדר חוקי מכוחו
6 לוועדה מוקנית סמכות על פי דין להמליץ למנהל כיצד לנהוג, זאת להבדיל ממקרה בו בעל
7 סמכות על פי דין מעביר את סמכותו לאחר. בענייננו לוועדה עצמה סמכות סטטוטורית
8 להמליץ המלצותיה, זאת לאחר שהיא המקבלת את הטענות והראיות הצריכים לעניין
9 (רע"א 8432/20 הלוי נ' ועדה לפי סעיף 44ב לפקודת הרופאים (16.2.2021)). אכן המנהל
10 אינו כבול להמלצות הוועדה ובידיו לסטות מהן, ככל שניתן לכך טעם של ממש. ודוק, נקודת
11 המוצא היא אפוא, כי המנהל יאמץ את המלצות הוועדה (רע"א 1414/20 חורי נ' מנכ"ל
12 משרד הבריאות (14.10.2020)). במקרה דנן לא ניתן כל טעם מדוע זה יקבע המנהל אחרת
13 מהמלצת הוועדה. לא נמצא אפוא דופי בכך שהמנהל אימץ את המלצת הוועדה, וממילא
14 אף לא הונחה כל תשתית לטענה, לפיה המנהל לא הפעיל שיקול דעת עצמאי עת בחר לאמץ
15 את המלצות הוועדה.
16
17 26. מהמורם עולה, כי ההחלטה מושא הערעור דנן סבירה ומידתית, ויש בה לאזן כראוי בין
18 אינטרס הציבור לזכויות המערער. זאת אף בשים למארג הראיות הלכאורי בעניינו ולסיכון
19 הנשקף מהתנהגותו. לא נעלם מעיני חשש המערער להתליית רישיונו למעשה לתקופה
20 ארוכה מאד. חשש זה קיבל מענה בקביעת הוועדה בדבר הבאת עניינו של המערער לעיון
21 מחודש בתוך ששה חודשים. הדעת נותנת, כי באם במועד העיון יניח המערער את דעת
22 הוועדה כי ניתן ליתן בו אמון, עשויה הוועדה לצמצם את המגבלות שהוטלו על המערער,
23 באופן זה או אחר.
24
25 27. אשר על כן הערעור נדחה.
26 המערער יישא בהוצאות המשיבים בסך 7,500 ₪.
27
28 ניתן היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.
29

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 61200-12-23 בדראן נ' ועדת משמעת לפי סעיף 44(א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש, התשל"ז-1976 ואח']

נמרוד פלקס, שופט